

Kr., men til Trods for Udvalgets Enighed og Ordførers Bemærkning vil jeg meget anbefale det ærede Finansudvalg at tage denne Sag under fornøjet Overvejelse. Saaledes som Sagen nu staar, ser det næsten ud for mig, som om man begir en Uretfærdighed ved at hde det Statsstilskud, man allerede hder, hvis det er Tilfældet, som det er fremført, at det hovedsagelig er de bedre stillede Folks Børn, der kunne komme i Betragtning, og ikke de uformuende. Det forekommer mig, at det vilde være i allerhøjeste Grad forkert at støtte noget saadant. Vi maa dog vel erindre, at naar man gaar ind paa at støtte saadanne Foretagender, saadanne Uddannelsesskoler, saa maa man være meget forsigtig med, at man ikke af Statsklassens Midler kommer til at støtte dem, der i Forvejen have det bedst, og imidlertid at støtte de fattige og trængende. Men trods det, at det ser saaledes ud, som om det var de bedre stillede, der vare komne i Betragtning i Øjeblikket, vil jeg dog anbefale det ærede Udvalg at tage Spørgsmaalet under fornøjet Overvejelse og anbefale at give de 500 Kr. Jeg mener, at det kunde gøres paa Betingelse af, at de 500 Kr. bleve brugte udelukkende til Fripladser i denne Sagsskole. Jeg tror, at derved kunde man komme Maalet nærmere, da vilde der sikkert blive mere Tilslutning til Skolen, og man vilde da ogsaa mere komme til at ramme og støtte de uformuende, end man har kunnet til Dato. Jeg kunde have ønsket ligeledes at anbefale det Andragende, der vedrører Garverforeningen, men efter den ærede Ordførers Udtalelse skal jeg undlade at udtale mig videre derom. Dog skal jeg sige, at naar man paastaar, at Garverforeningen ikke selv har støttet noget, at Garvermestrene ikke selv have støttet noget, saa ligger det i, at de have brugt deres Midler til Støtte for andre Arbejder i selve Garverfaget, men det er nok muligt, at dette kan være en Paamindelse til dem om at ordne Forholdet i Fremtiden saaledes, at de lægge Vind paa at støtte dette Laboratorieforetagende, som her er paabegyndt. Trods det, at det er blevet mig sagt, at der er en Mangel ved Ledelsen, som jeg ikke nærmere skal gaa ind paa, skal jeg meget anbefale Skomagernes Andragende, for at de uformuende kunne komme i Betragtning. Jeg vil anbefale Udvalget at tage dette Spørgsmaal under fornøjet Overvejelse til 3dje Behandling og mulig give Bevillingen paa den Betingelse, at de 500 Kr. udelukkende blive anvendte til Fripladser for uformuende Skomagere.

I øvrigt skal jeg ikke videre udtale mig om de foreliggende Punkter, men kun sige, at det forekommer mig, at saa vel paa dette Afsnit af Finanslovens Budget som ogsaa paa de øvrige finder man en Mangel paa Fasthed i Administrationen, en Mangel paa Soliditet. Naar man ser hen til de store Forlangender, der opstilles fra Regeringens Side, og ser paa, hvilken Enighed der er, specielt i Aar, fra Udvalgets Side, gaaende ud paa at frygte saa store Kapitaler, som der i Virkeligheden bliver strøget, forekommer det mig, at der er Mangel paa Fasthed, en Mangel paa et virkelig fast Grundlag fra Regeringens Side. Tidligere har man vel sagt, at det var politiske Hensyn, der gjorde sig gældende, naar der blev strøget saa meget paa Finansbudgettet; man har ment, det var politiske Betragtninger, der hele Tiden traadte i Forgrunden, og ikke de saglige Grunde. Noget anderledes maa man vel vel se derpaa i Aar, naar Finansudvalget omtrent gennemgaaende er enigt om Nedsættelserne. Det forbausede mig noget forleden Dag at høre den ærede Minister udtale sig saa imøbefommende over for Finansudvalget, som han gjorde; der blev ikke fra Ministerens Side lagt særlig Vægt paa Vibeholdelsen af noget af de Forlangender, han havde stillet paa Finansloven, som Udvalget vilde nægte, og jeg tror dog, at det vilde være formaalstjenligt. Jeg skal indflette den Bemærkning, at det er meget ubehageligt for os at sidde her og skulle stemme for alle disse Nedsættelser uden virkelig at komme til Klarhed over, om Summerne bør nedsættes, som det foreslaas af Finansudvalget. Ved at der kom mere Fasthed og Bestemthed hos Regeringen, saa at der ikke forlangtes mere, end der er nødvendigt for at føre Administrationen, og Finansudvalget derved blev affaaet fra at foreslaa saa store Nedsættelser, vilde vor Stilling blive mere fast, og Spørgsmaalene blive mere forståelige for os. Som det er nu, er der ikke mange uden for Finansudvalget, der ere inde i Forholdene. Selv om man læser Betænkningen igennem og hører Motiveringen, kommer det ikke til at staa klart for os, om det er rigtigt at være med til alle disse Nedsættelser, til Trods for, at hele Udvalget er enigt om at foreslaa dem. Jeg vilde derfor meget ønske, at Ministrene i Fremtiden kun vilde forlange, hvad der maa siges at være nødvendigt for at føre Administrationen, og ikke forlange hundrede Tusinde og Millioner, som, naar alt kommer til alt, ikke behøves. Jeg har ganske sikkert hørt af den ærede Ordfører, at det antages, at Mini-